

כל היד פרק שני נדה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

לעזי רע"י

פנגריי"ג [פינוגר"י]. חילבה
(גרגרנית יוונית, צמח
המשמש לתבלין).
איידרמינ"ט [אדרימינ"ט].
חומצה גופריתית
פלדי"ש. חיזור.

תום' הרא"ש

רבי יְהוֹשֻעַ אומר כהה. כן
גרש"י ופי' דין גנע כהה
יש לו וקשה מהא דפרין בסוף
גזיר אימא כיהה וטימא והיכי
מצמי למימר הכי אה כהה טהור
הוא. ור"ת גרי' ר' יהושע קהה
בבב"ק לשון אסיפה כמו מקהו
אקהייתא בשוקא דנהרדעא
לשון אסיפה כלומר אסף
התלמידים ועמד למנין והשיב
תשובות והשתא פרין התם
שפיר ואימא עמד למנין והביא

[illegible]

כה קודם שצאה לפנינו: לא
סבירא להו רוב חתיכות של
[ג' מקומות הלכו אחר הרוב
' יהודה דאזיל צתר רובא לא

אמר רבה ביהה ומהו
(ב"מ דף פו.) **אמר**
פ"ה ביהה שיש לו דין ביהה
ביהה וטמא והיכי מצי למימנ

(ד) רבי יהודה סבר זיל
 חתיכות של ארבע
 סברי זיל בתר רוב
תנאי *חמשה דמים
 השחור ובקרן כרכום
 ש"א אף במימי תלתן
 טהרים הירוק עקביא
 יום מטהרין אמר רבי
 וסם כתם מממא משום
 א כך ולא כך איזוהו
 כחרת העמוק מכן
 ובקרן כרכום כבדור
 קעת בית כרם ומיצף
 מים ואחד יין מן היין
 בא דם טהור באשה
 טמא אמר רבי חמא
 ששעיא אמר קרא וכי
 בין דם לדם בין דם
 גע טהור ו כי תימא
 וכי תימא כולו הפך
 מקרי אלא בין נגעי
 בגדים וכולן טמאין
 זיבה וכולן טמאין
 איכא לאפלוגי בנגעי
 ישע ורבנן דתנן אם
 טמא ואם שער לבן
 ק טמא ורבי יהושע
 וטהור בנגעי בתים
 ורבנן דתנן ר"א
 בית טמא עד שיראה
 בשני כותלים בקרן
 ורחבו כגרים מ"ט
 בתיב קירות איזוהו קיר
 מר זה קרן וזית בנגעי
 וזנתן בן אבטולמוס
 מתן בן אבטולמוס
 שיהא טהורה נאמר
 ונאמר קרחת וגבחה
 לו טהור אף כאן נמי
 בא אי דם טהור ליכא
 טהורין והני טמאין
 קרא ויראו מואב את
 מרא דדם אדום הוא
 אטבתו אמר קרא דמיה
 והא אנן חמשה תנן
 אדום הוא אלא שלשה

נראה דרבה גרס דצפרק הפועלים
אין מוכח רבה בר נחמני ואמר טהור
קשה דצשלי מזי (דף סה:) פריך ודלמא
הכי והא כיהה משמע טהור (י) ועוד דא"כ
ר' יהושע לא פליג את"ה וצדוקה י"ל

לאדרכי יְהוֹשֻׁעַ פְּרִיץ וּמַנְלִיָּה לְטַהֵר
 (וּרְבִינּוֹ תַס) גְּרִיס וּר' יְהוֹשֻׁעַ קִיָּה
 פִּירוּשׁ עֲמַד לַמְּנִין דְּקִיָּה לְשׁוֹן אֲסִיפָה
 כְּמוֹ (יִצְחָק דָּף ק:) מִקְדָּו אֲקִיָּמָא
 בְּשׂוֹק וְהִשְׁתַּח פְּרִיץ הֵסֵם אִימָא עֲמַד
 לַמְּנִין וְהִבֵּי רִאשִׁי לְדָרְבִי ת"ק מִיָּה
 דּוֹחַק הוּא לֹא" מֵאִי מַשְׁנֵי אִמְרָ קִרָּא
 לְטַהֵר הִיב מוֹחֵם מֵאִי קִרָּא אֲסִיפָה
 לְמָא הִיב דְּרִשִׁי לִיָּה דְרִשִׁי לְטַהֵר דְּרִשִׁי

עין משפט
נר מצוה

פ"ב א ב מ"י פ"ה מהל' איסורי
ביאה הל' ז סמג עשין קיא
טוש"ע י"ד סימן קפח סעיף א
ע"י בטור [וצרב אלפס שבוטות
פ"ב דף רפח:] :

פג ג מיי' שם הל' ו ופ"א מהל'
משכב ומושב הל' ח סמוג שם
טוש"ע שם:

פד ד מיי פ"ה מהל' איסורי
ציאה הל"ח:

פּה ה ו מיי שם הל' ט:
פּו ז מיי שם הל' ח:

פז ח מי' שס הל' י:
פח ט מי' פ"ב מהל' טומאת

פמ י מיי שם הל' ט:

צ ב מ"י פי"ד מהלכות טומאת
זרעת הלכה ז:

צא ל מיי' שם פי"ג הלכה ח'
סמ"ג עשין רל"ד:

מוסף רע"י

שובא בסוף המסכת

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible]

י מוכח מהאי קרא שטיהר דילמא לעולם
ת מאי טעמא דת"ק דמטי מספקא נוקי
והשע מאן ניהו ר"ג גוי אליעזר דאשכחן
מר' עלה בפ' המדיר לא חימא לא אזיל
חזקה דממונא אבל ליכא חזקה דממונא
דמרעא לחזקה דגופא אזיל ר' אליעזר
נזיר לאשמעינן שטורו תיפוק לי בתר
דנרבנן להחמיר בקדשים ולתלות במעט

(א) הלשון משוּבשׁ כבאן ונראה דל"ל דאטו אס נדה וכל טמא שנפל ספק אס נגעו צמת או לא ואח"כ טבלו מטומאה הראשונה הכי נעמידם בחזקת טומאה ודאית לטמאות כו'.